

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 92/2562

ศาลจังหวัดพะเยา ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองเชียงใหม่ ศาลผู้รับความเห็น นางสาวทิพย์วิมล เย็นจิตต์ โจทก์ ร้อยตำรวจโทหรือนายวิชณ ชมภูเมืองขึ้น จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจแตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้องให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม จากบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกรณีที่คู่ความนำคดีซึ่งเป็นข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจแตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป และคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องคดีเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง หรือศาลที่รับฟ้องเห็นว่าคดีมีปัญหาเรื่องเขตอำนาจศาล จึงจะรอการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวและดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงคดีนี้เป็นกรณีที่ศาลจังหวัดพะเยาเห็นว่า คดีแพ่งของศาลจังหวัดพะเยา อยู่ในเขตอำนาจของศาลตน มิใช่กรณีที่ศาลรับฟ้องเห็นเองว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น และมีใช้กรณีที่คู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาล ว่าคดีดังกล่าวมิได้อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง จึงไม่เป็นกรณีที่เชื่อได้ว่ามีปัญหาขัดแย้งกันเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล ไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดฯ มาตรา ๑๗ วรรคสอง ประกอบข้อบังคับคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดฯ ข้อ ๒๙ (๒) ให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบความ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/92/2562>